

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Hany Veberové a soudců Mgr. Marka Bedřicha a JUDr. Jitky Hroudové v právní věci žalobce **T. H.**, bytem v P. 5, Šárovo kolo 2/981, zastoupeného Mgr. Janem Boučkem, advokátem se sídlem v Praze 1, O. 1659/4, proti žalované **České advokátní komoře**, se sídlem v Praze 1, Národní 16, zastoupené JUDr. Milanem Hoke, advokátem se sídlem v Benešově, Pražského povstání 1950, v řízení o žalobě proti rozhodnutí předsedy České advokátní komory ze dne 12. 12. 2016, sp. zn. 01-263/16/Vych/mk, 01-95/16/Kr/mk, 02-8263/16,

t a k t o:

I. Rozhodnutí předsedy České advokátní komory ze dne 12. 12. 2016, sp. zn. 01-263/16/Vych/mk, 01-95/16/Kr/mk, 02-8263/16, **se z r u š u j e** a věc se vrací žalované k dalšímu řízení.

II. Žalovaná je povinna zaplatit žalobci náhradu nákladů řízení v částce 11 228 Kč do třiceti dnů od právní moci tohoto rozsudku k rukám zástupce žalobce Mgr. Jana Boučka, advokáta.

Odůvodnění

I. Vymezení věci

1. Žalobce se žalobou, podanou u Městského soudu v Praze, domáhal přezkoumání a zrušení rozhodnutí předsedy České advokátní komory (dále jen „žalovaná“) ze dne 12. 12. 2016, kterým bylo rozhodnuto o částečném odmítnutí žádosti žalobce o poskytnutí informací podle zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon č. 106/1999 Sb.“), kterou žalobce podal dne 5. 4. 2016.

2. Žádost byla odmítnuta v části, v níž žalobce žádal o poskytnutí informace, jaká všechna zaměstnání vykonával advokát JUDr. J. D. před zápisem do seznamu advokátů České advokátní komory, a informace, zda dotčený advokát byl v minulosti příslušníkem Státní bezpečnosti. Poskytnutí těchto informací žalovaná odmítla s odůvodněním, že jimi nedisponuje.

II. Obsah žaloby

3. Žalobce v podané žalobě poukázal na to, že advokát je osobou veřejnou podobně jako například soudce, politik či novinář. Jím požadované informace jsou tak věci, o které lze vést veřejnou diskuzi. Ústavní soud traktoval, že jde o legitimní otázku veřejného zájmu, o těchto veřejných věcech lze veřejně diskutovat a kritizovat je, takže veřejná činnost jednotlivých osob může být veřejně posuzována. Žalobce v této otázce odkázal na nálezy Ústavního soudu ze dne 17. 7. 2007, sp. zn. IV. ÚS 23/05, a ze dne 11. 11. 2005, sp. zn. I. ÚS 453/03. Žalobce v podané žalobě dále poukázal na to, že právu na informace o profesní činnosti veřejně činných osob (včetně úředních osob) se podrobně věnuje nálezy Ústavního soudu ze dne 15. 11. 2010, sp. zn. I. ÚS 517/10, podle něhož má veřejnost právo, aby byla informována o činnosti tzv. osob veřejného zájmu, jakými jsou politici, soudci a podobně, přičemž tomuto režimu podléhají údaje související s jejich veřejnou či úřední činností a funkčním nebo pracovním zařazením.

4. Žalobce dále namítal, že se podanou žalobou domáhal zrušení rozhodnutí předsedy České advokátní komory pro nezákonnost především proto, že přinejmenším část požadovaných informací o profesní minulosti advokáta před tím, než se stal advokátem, Česká advokátní komora k dispozici mít musí. Vyplývá to ze skutečnosti, že žadatel o zápis do seznamu advokátů musí splňovat podmínky stanovené v § 5 zákona o advokacii, mezi které patří výkon praxe advokátního koncipienta po dobu nejméně tří let, nebo může dojít k uznání jiné zkoušky nebo praxe podle § 7 zákona o advokacii. Podrobnější podmínky pak vyplývají ze Sdělení představenstva České advokátní komory ze dne 13. 10. 2005, kterými se stanoví zásady pro posuzování žádostí o zápis do seznamu advokátních koncipientů, o umožnění vykonání advokátní zkoušky a o zápis do seznamu advokátů z hlediska požadavků stanovených zákonem. Každý advokát, JUDr. J. D. nevyjímaje, proto před zápisem do seznamu advokátů musí vykonávat nejméně tříletou praxi advokátního koncipienta v pracovním poměru, nebo mu může být uznána jiná zkouška nebo praxe. Všechny tyto skutečnosti ale musí být žadatelem o zápis do seznamu advokátů České advokátní komory prokázány.

5. Odepření informace o služebním poměru JUDr. J. D. u bývalé Státní bezpečnosti z důvodu, že je Česká advokátní komora nemá, je rovněž sporné, neboť jde o informaci o morální integritě, tedy o bezúhonnosti advokáta, respektive žadatele o zápis do seznamu advokátů. Ta je jak Českou advokátní komorou, tak v soudní praxi posuzována mnohem širěji a přísněji, nežli jenom jako bezúhonnost trestní. Jde navíc o informace, která se může týkat jeho předchozí právní praxe, kterou lze uznat podle § 7 zákona o advokacii.

6. Žalobce dále namítl, že není podstatné, zda Česká advokátní komora má nebo nemá povinnost požadovanými informacemi disponovat, nýbrž zda jimi skutečně disponuje. Podle názoru žalobce tak k odepření poskytnutí informací pod body 2) a 3) jeho žádosti došlo neoprávněně a rozhodnutí předsedy České advokátní komory je nezákonné.

7. Nezákonnost rozhodnutí spatřoval žalobce rovněž ve skutečnosti, že v rozporu s § 68 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), nejen výroková část rozhodnutí, ale rozhodnutí jako takové vůbec nikde neobsahuje uvedení právních ustanovení, podle nichž bylo rozhodováno.

III. Vyjádření žalované

8. Žalovaná ve vyjádření k podané žalobě uvedla, že podle jejího názoru žaloba není důvodná a tudíž by měla být zamítnuta.

9. V rámci své odpovědi na žádost žalobce o informaci ve spojení s vyřízením stížnosti žalobce předsedou žalované žalovaná poskytla žalobci většinu požadovaných informací. Pokud předseda žalované ve dvou bodech žádosti nevyhověl, učinil tak proto, že žalovaná takovými informacemi nedisponuje.

10. JUDr. J. D. předtím, než byl zapsán do seznamu advokátů, byl komerčním právníkem, a tudíž nebyl a ani nemohl být v žádném zaměstnaneckém či obdobném poměru. Zákonem č. 85/1996 Sb., o advokacii, bylo stanoveno, že komerční právníci zapsaní v seznamu komerčních právníků, vedeném podle zákona č. 209/1990 Sb., se dnem účinnosti zákona č. 85/1996 Sb., tj. ode dne 1. 7. 1996 stávají advokáty podle citovaného zákona. Žalovaná tak JUDr. J. D. zapsala do seznamu advokátů bez žádosti. Z uvedeného důvodu žalovaná ohledně osoby JUDr. J. D. neprováděla žádná šetření, s výjimkou skutečnosti, zda byl ke dni účinnosti zákona o advokacii zapsán v seznamu komerčních právníků. Z uvedeného důvodu žalovaná ani nebyla oprávněna zkoumat skutečnosti, o nichž se zmiňuje žalobce v žalobě, zejména pak skutečnosti uvedené v § 5 zákona o advokacii.

11. Ani ve spisu JUDr. J. D., který byl žalované předán Komorou komerčních právníků po sloučení obou komor, nejsou uvedeny žádné údaje o služebním poměru u bývalé Státní bezpečnosti. Pokud jsou tam založeny i příписы dvou společností o tom, že JUDr. J. D. byl u nich v letech 1986 až 1991, respektive v letech 1992 až 1994 zaměstnán, šlo o společnosti soukromé a tyto doklady sloužily k prokázání předchozí praxe před zápisem do seznamu komerčních právníků. Tyto dva příписы v žádném případě nevypovídají o tom, zda v mezidobí vykonával JUDr. J. D. i jiné činnosti v pracovním, služebním nebo obdobném poměru, ani to, zda šlo o zaměstnání v pořadí poslední. Pokud žalovaná v tomto směru

žalobci informace neposkytl, stalo se tak proto, že jde o osobní údaje o osobě, které žalovaná není oprávněná shromažďovat, zpracovávat a ani poskytovat jiným osobám.

IV. Obsah spisového materiálu

12. Ze spisového materiálu, který byl soudu předložen žalovaným správním orgánem, byly zjištěny následující, pro rozhodnutí ve věci samé podstatné skutečnosti:

13. Žalobce podal dne 5. 4. 2016 k České advokátní komoře žádost o informace podle zákona č. 106/1999 Sb., týkající se profesní minulosti a profesní kariéry advokáta JUDr. J. D., a kárných řízení, která proti němu byla vedena.

14. Dne 14. 4. 2016 Česká advokátní komora žalobci sdělila, že JUDr. J. D. je zapsán v seznamu advokátů České advokátní komory od roku 1996 a před tímto datem poskytoval právní služby jako komerční právník. Komora při zápisu do seznamu advokátů nezjišťuje předcházející zaměstnavatele žadatele a nezjišťuje, zda byl zapsán v seznamech vedených Státní bezpečností. Žalovaná pouze zjišťuje, zda žadatel není absolventem například Vysoké školy SNB, nebo v současné době soukromé vysoké školy. JUDr. D. nebyl uznán kárně vinným a nebyl kárně trestán.

15. Dne 17. 4. 2016 podal žalobce proti sdělení České advokátní komory ze dne 14. 4. 2016 odvolání spojené se stížností na postup při vyřizování žádosti o informace. V něm žalobce namítal, že písemnost ze dne 14. 4. 2016 nemá základní náležitosti rozhodnutí, jehož vydání - v případě byť jen částečného odmítnutí žádosti o informace - předpokládá § 15 zákona č. 106/1999 Sb.

16. Usnesením ze dne 12. 12. 2016 předseda České advokátní komory rozhodl o tom, že žalobci se poskytují informace uvedené pod body č. 1), 4), 5) a 6) žádosti ze dne 5. 4. 2016, a zároveň žalobou napadeným rozhodnutím obsaženým na témže listině rozhodl, že se žalobci neposkytují informace požadované v jeho žádosti pod body 2) a 3), neboť požadované informace týkající se advokáta JUDr. J. D., Česká advokátní komora nemá k dispozici. Z odůvodnění rozhodnutí vyplývá, že žalovaná nevedla a ani nevede evidenci předchozích zaměstnání osob zapsaných v seznamu advokátů, neboť žádný právní předpis jí takovou povinnost neukládá. Stejně tak povinná osoba nevedla a ani nevede evidenci osob, které byly v minulosti příslušníky bývalé Státní bezpečnosti.

V. Posouzení věci soudem

17. Při ústním jednání u Městského soudu v Praze zástupce žalobce odkázal v plném rozsahu na podanou žalobu a na repliku k vyjádření žalovaného. Zdůraznil, že žalovaná minimálně částí požadovaných informací disponuje, což ostatně sama potvrdila v písemném vyjádření k žalobě. Z tohoto pohledu se odůvodnění napadeného rozhodnutí jeví vnitřně rozporné, neboť stojí na tvrzení, že žalovaná takové informace nemá, následně v řízení před soudem však již uvádí, že jejich poskytnutí brání skutečnost, že se jedná o osobní údaje JUDr. J. D.

18. Zástupce žalované při jednání soudu odkázal na odůvodnění napadeného rozhodnutí a zopakoval, že žalovaná není tím subjektem, který by byl oprávněn žalobcem požadované informace jakkoli vyžadovat, shromažďovat či uchovávat. Navrhl proto zamítnutí žaloby.

19. Městský soud v Praze přezkoumal žalobou napadené rozhodnutí a jemu předcházející řízení před žalovanou z hlediska žalobních námitek, uplatněných v podané žalobě a při přezkoumání vycházel ze skutkového a právního vztahu, který tu byl v době vydání napadeného rozhodnutí (ustanovení § 75 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů – dále jen „s. ř. s.“). Věc soud posoudil takto:

20. Vzhledem k charakteru námitek žalobce se soud nejprve zabýval námitkou formálního charakteru, tj. že ve výrokové části napadeného rozhodnutí není uvedeno, podle jakého právního ustanovení (procesního ani hmotného) bylo postupováno.

21. Podle § 20 odstavec 4 zákona č. 106/1999 Sb. se při postupu podle tohoto zákona pro rozhodnutí o odmítnutí žádosti a pro odvolací řízení použije správní řád, nestanoví-li zákon jinak.

22. Podle § 68 odst. 1 správního řádu rozhodnutí obsahuje výrokovou část, odůvodnění a poučení účastníků. Podle odstavce druhého téhož ustanovení se ve výrokové části rozhodnutí uvedou právní ustanovení, podle nichž bylo rozhodováno.

23. Ve výrokové části rozhodnutí, jímž se odmítá, případně částečně odmítá poskytnutí informace, tak musí být uvedeno, že rozhodnutí bylo vydáno podle § 15 odst. 1 zákona č. 106/1999 Sb., a to ve spojení s některým dalším ustanovením zákona č. 106/1999 Sb., které upravuje jednotlivé případy omezení přístupu k informacím (tj. §§ 7 až 11).

24. Žalobci je třeba dát za pravdu, že napadené rozhodnutí tyto náležitosti skutečně neobsahuje. Pokud se však jedná o hmotněprávní ustanovení, tj. ustanovení zakotvující důvod, pro nějž bylo poskytnutí informace odmítnuto, soud poukazuje, že odmítnout poskytnout informace lze nejen z důvodů právních, jež jsou vyjmenovány v §§ 7 až 11 zákona č. 106/1999 Sb., ale taktéž z důvodů faktických, které v zákoně č. 106/1999 Sb. z pochopitelných důvodů vyjmenovány nejsou. Typickým důvodem neposkytnutí informace je přitom situace, kdy povinný subjekt požadovanou informací nedisponuje (srov. obdobně rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 2. 4. 2008, č. j. 2As 71/2007 – 56, dostupný stejně jako všechna dále citovaná rozhodnutí tohoto soudu i na www.nssoud.cz). A právě takováto situace byla dána i v projednávané věci, protože žalovaná odůvodnila v napadeném rozhodnutí odepření poskytnutí informace právě takovýmto faktickým důvodem, a z tohoto důvodu ani nemohla ve výrokové části napadeného rozhodnutí uvést hmotné ustanovení (§ 7 až 11 zákona č. 106/1999 Sb.) zakotvující právní důvod odepření informace. Absence hmotného ustanovení, podle něhož bylo postupováno (tj. ustanovení, podle něhož byla informace odepřena), tak v projednávané věci nepředstavuje vadu, která by měla sama o sobě za následek nezákonnost rozhodnutí.

25. Pokud jde o ustanovení procesní, v této části je námitka žalobce důvodná. Žalovaná byla povinna v rozhodnutí uvést, že částečně odmítla žádost o informace podle § 15 odst. 1

zákona č. 106/1999 Sb. Absence tohoto zákonného ustanovení je nicméně formální vadou, která neměla vliv na správnost napadeného rozhodnutí. Z odůvodnění napadeného rozhodnutí je zjevné, že žalovaná částečně odmítla poskytnout informace postupem podle zákona č. 106/1999 Sb., a dotčený zákon přitom (částečně) odmítnout žádost o informaci podle jiného ustanovení než podle § 15 odst. 1 neumožňuje.

26. Soud tak ve vztahu k dotčené žalobní námitce uzavírá, že výrok rozhodnutí je i přes absenci odkazu na příslušná zákonná ustanovení dostatečně určitý a srozumitelný, je z něj seznatelné, poskytnutí jaké informace bylo žadateli odepřeno a z jakého důvodu.

27. Soud proto následně přistoupil k samotnému materiálnímu posouzení. Rozhodnutím předsedy České advokátní komory byla částečně odmítnuta žádost žalobce o poskytnutí informací, pokud jde o tyto body žádosti:

„2) Žádám o informaci, jaká všechna zaměstnání vykonával advokát JUDr. J. D. před zápisem do seznamu advokátů České advokátní komory?

3) Žádám o informaci, zda advokát JUDr. J. D. byl v minulosti příslušníkem bývalé Státní bezpečnosti?“

28. Dotčené informace žalovaná neposkytla se stručným zdůvodněním, že je nemá k dispozici, neboť nevedla a ani nevede žádnou evidenci předchozích zaměstnání advokátů, zároveň ani neeviduje, zda advokáti byli v minulosti příslušníky Státní bezpečnosti. Kromě toho, že žalovaná dotčené informace k dispozici nemá, uvedla, že ani není povinna je mít, neboť jí to žádný právní předpis neukládá. Z napadeného rozhodnutí žalované je tak patrné, že důvodem pro odmítnutí informace byla její neexistence (a skutečnost, že žalovaná jako povinný subjekt nemá povinnost jí disponovat).

Informace o vykonávaných zaměstnáních

29. Z vyjádření žalované k podané žalobě ze dne 13. 3. 2017 vyplynulo, že pokud jde o informaci o zaměstnáních, jež JUDr. J. D. vykonával před zápisem do seznamu advokátů České advokátní komory, žalovaná – v rozporu s tím, co uvedla v žalobou napadeném rozhodnutí - přinejmenším některými žalobcem požadovanými informacemi disponuje. Jde o informace, že JUDr. J. D. byl před zápisem do seznamu advokátů České advokátní komory komerčním právníkem ve smyslu dnes již zrušeného zákona č. 209/1990 Sb., o komerčních právnících a právní pomoci jimi poskytované, a dále že součástí osobního spisu JUDr. J. D. vedeného žalovanou jsou přípisy dvou společností o tom, že u nich byl JUDr. J. D. zaměstnán v době před zápisem do seznamu komerčních právníků. Toto jsou nepochybně taktéž informace o předchozích zaměstnáních vykonávaných JUDr. J. D. před zápisem do seznamu advokátů České advokátní komory, jejichž poskytnutí žalobce požadoval. V dotčeném vyjádření k žalobě žalovaná uvedla, že tyto informace neposkytla proto, že se jedná o osobní údaje, které není oprávněna shromažďovat, zpracovávat ani poskytovat jiným osobám. Žalovaná tímto důvodem pro odmítnutí žádosti žalobce argumentovala nicméně poprvé až právě v dotčeném vyjádření.

30. Tvrzení žalované, byť uvedené až ve vyjádření k žalobě, soud nemohl nechat bez povšimnutí.

31. Žalovaná v napadeném rozhodnutí tvrdí, že informace o předchozích zaměstnavatelech JUDr. J. D. nemá. Ve vyjádření k žalobě žalovaná uvádí, že určitými informacemi disponuje, nemohla je však žalobci poskytnout z důvodů ochrany osobních údajů. Takový důvod však v žalobou napadeném rozhodnutí uveden není. Pokud měla žalovaná informace o některém z předchozích zaměstnavatelů JUDr. D., pak se měla s touto informací vypořádat v odůvodnění napadeného rozhodnutí. Vyjádření k žalobě a odůvodnění napadeného rozhodnutí jsou tak ve vzájemném rozporu a z tohoto pohledu je napadené rozhodnutí nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů, respektive nekoresponduje obsahu spisového materiálu, jestliže žalovaná tvrdí, že o dvou předcházejících zaměstnavatelích JUDr. D. informace má.

32. Soud proto ve vztahu k informacím o vykonávaných zaměstnáních (bod 2 žádosti o informace) podanou žalobu shledal důvodnou.

Informace o příslušnosti ke Státní bezpečnosti

33. Důvodem, proč žalovaná odmítla poskytnout informace o tom, zda byl JUDr. J. D. příslušníkem Státní bezpečnosti, bylo zjištění, že takové informace vůbec nemá k dispozici, neboť žádný právní předpis jí neukládá, aby takovou informaci evidovala.

34. V souladu s judikaturou Nejvyššího správního soudu (srov. bod 32 rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 7. 4. 2015, č. j. 6As 136/2014 - 41), pokud je k povinnému subjektu podána žádost o poskytnutí informace podle zákona č. 106/1999 Sb., musí, v souladu se zásadou dobré správy podle § 4 odst. 1 správního řádu, primárně vyvinout úsilí, aby nalezl požadovanou informaci a poskytl ji žadateli. Jak správně uvádí žalobce ve své žalobě, povinný subjekt tak musí nejprve zkoumat, zda požadovanou informaci fakticky nedisponuje, a to bez ohledu na to, jestli takovou povinnost má podle některého právního předpisu. Pokud zjistí, že požadovanou informaci má (i když ji podle žádného právního předpisu evidovat a shromažďovat nemusí), je povinen ji žadateli poskytnout, není-li dán některý z důvodů pro odepření informace dle § 7 až 11 zákona č. 106/1999 Sb. Skutečnost, zda měl povinný subjekt některým právním předpisem stanovenou povinnost požadovanou informaci disponovat je relevantní až v okamžiku, kdy povinný subjekt po šetření zjistí, že informaci skutečně nemá. Neboť, i když povinný subjekt požadovanou informaci nemá, je povinen ji vytvořit v případech, kdy je povinen danou informací disponovat.

35. Z obsahu spisového materiálu vyplývá, že žalovaná šetření, zda žalobcem požadovanou informaci fakticky nedisponuje, provedla, když nahlédla do osobního spisu advokáta JUDr. J. D., který Česká advokátní komora, resp. její odbor matriky, vede v návaznosti na osobní spis dotčeného advokáta, který byl advokátní komoře předán Komorou komerčních právníků, v níž byl dotčený advokát zapsán před zápisem do advokátní komory. V osobním spisu dotčeného advokáta přitom žádná informace o příslušnosti k bývalé Státní bezpečnosti obsažena nebyla. Žalovaná tak požadovanou informaci fakticky nedisponovala.

36. Soud se dále ztotožňuje se závěrem žalované, že žádný právní předpis České advokátní komory povinnost shromažďovat informace o příslušnosti advokátů k bývalé Státní bezpečnosti neukládá, a ani jí žádný právní předpis neumožňuje, aby od advokátů takovou informaci požadovala (Srov. zejména *a contrario* zákon č. 85/1996 Sb., o advokacii, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o advokacii“), zákon č. 451/1991 Sb., kterým se stanoví některé další předpoklady pro výkon některých funkcí ve státních orgánech a organizacích České a Slovenské Federativní republiky, České republiky a Slovenské republiky).

37. Žalobce v této otázce argumentoval podmínkou bezúhonnosti advokáta. Podle § 5 odst. 1 písm. d) zákona o advokacii je podmínkou zápisu do advokátní komory bezúhonnost. Správnou je sice argumentace žalobce, že tato podmínka bezúhonnosti je vykládána širěji než jen jako beztrestnost, jež je dokládána výpisem z rejstříku trestů, nýbrž taktéž jako občanská, mravní a profesní zachovalost, nicméně z ustanovení § 5 odst. 1 písm. d) zákona o advokacii přesto nelze dovozovat povinnost a ani možnost advokátní komory požadovat od uchazečů o zápis informaci, zda byli příslušníky bývalé Státní bezpečnosti.

38. Soud proto vzhledem k tomu, že žalovaná požadovanou informací fakticky nedisponovala, a ani nemá žádným právním předpisem uloženu povinnost disponovat jí, ve vztahu k informacím o příslušnosti k bývalé Státní bezpečnosti (bod 3 žádosti o informace) žalobu shledal nedůvodnou.

VI. Závěr a náklady řízení

39. Podle § 16 odst. 4 zákona č. 106/1999 Sb. při soudním přezkumu soud přezkoumává, zda jsou dány důvody pro odmítnutí žádosti. Nejsou-li žádné důvody pro odmítnutí žádosti, soud zruší rozhodnutí povinného subjektu o odmítnutí žádosti a povinné subjektu nařídí požadované informace poskytnout.

40. Jak vyplývá z výše uvedeného, důvody, o které bylo opřeno žalobou napadené rozhodnutí povinného subjektu, částečně obstojí, neboť je dán důvod pro odmítnutí části žádosti žalobce o informace (bod 3 žádosti). Ve vztahu ke zbývajícím částem žádosti (bod 2 žádosti) soud shledal, že důvod uvedený povinným subjektem v napadeném rozhodnutí a taktéž důvod, jež je obsažen ve vyjádření žalované k podané žalobě, neobstojí. Argumentace žalované v napadeném rozhodnutí, její vyjádření k podané žalobě a obsah spisového materiálu však neumožňují zcela jednoznačně posoudit, zda pro odmítnutí žádosti nesvědčí některý jiný zákonem předvídaný důvod, případně důvod faktický.

41. Jak bylo výše uvedeno, žalovaná v odůvodnění napadeného rozhodnutí uvedla, že nedisponuje informacemi ve vztahu k předchozím zaměstnavatelům JUDr. D., ve vyjádření k žalobě tento závěr korigovala. Právě pro uvedený rozpor shledal soud žalobu důvodnou. Současně však nutno konstatovat, že právě proto, že žalovaná neučinila konkrétní úvahu o tom, zda informace o předchozích zaměstnavatelích JUDr. D. má, ani úvahu o tom, zda lze tyto informace poskytovat nebo jejich poskytnutí brání některý z důvodů stanovených zákonem o svobodném přístupu k informacím, neshledal soud podmínky pro to, aby využil svého oprávnění uložit žalované povinnost požadované

informace poskytnout. Takovým postupem by soud nahrazoval činnost žalované, což mu nepřísluší. V této souvislosti lze odkázat na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 26. 11. 2013, č. j. 2As 66/2013 – 23, podle kterého „*vzhledem k tomu, že požadované listiny netvoří součást spisového materiálu předloženého správními orgány a jejich obsahem se žádné ze zrušených rozhodnutí nezabývalo, zdejší soud nemohl bez dalšího posoudit, zda se neuplatní některý z jiných zákonných důvodů pro jejich neposkytnutí, popř. pro jejich částečné neposkytnutí, vyplývající z nezbytnosti ochrany jejich obsahu. Tuto skutečnost proto posoudí stěžovatel v novém řízení.*“ Na tomto závěru setrval Nejvyšší správní soud i v rozsudku ze dne 10. 1. 2018, č. j. 6As 189/2017 – 32.

42. Na žalované nyní bude, aby posoudila, zda žalobcem požadovanou informaci o předchozích zaměstnavatelích JUDr. J. D. lze či nelze poskytnout. Soud považuje za vhodné poukázat na poslední nálezy Ústavního soudu ze dne 17. 10. 2017, sp. zn. IV. ÚS 1378/16, který se zabýval právě zákonem o svobodném přístupu k informacím a ochranou soukromí, a vnesl do dosavadní judikatury nový prvek zjišťování důvodů požadovaných informací.

43. Ohledně otázky, zda byly splněny podmínky pro aplikaci ustanovení § 16 odst. 4 zákona č. 106/1999 Sb., tj. zda správní soud může bez dalšího rozhodnout o tom, že je nutné požadované informace poskytnout, vycházel městský soud z rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 10. 1. 2018, č. j. 6As 189/2017 – 32.

44. Na základě všech výše uvedených důvodů Městský soud v Praze nemohl postupovat podle § 16 odst. 4 zákona č. 106/1999 Sb. a sám nařídil poskytnutí požadovaných informací. Z tohoto důvodu soud podle § 78 odstavec 1 a odstavec 4 s. ř. s. napadené rozhodnutí pouze zrušil a vyslovil, že se věc vrací povinnému subjektu k dalšímu řízení.

45. V dalším řízení povinný subjekt - vázán v tomto rozsudku vyslovenými právními názory (§ 78 odst. 5 s. ř. s.) - opětovně posoudí splnění zákonem stanovených podmínek, za nichž lze žádosti žalobce o poskytnutí informací vyhovět, a shledá-li, že poskytnutí informací brání zákonná překážka, své skutkové a právní závěry uvede v rozhodnutí o odepření poskytnutí informací.

46. O nákladech řízení soud rozhodl podle ustanovení § 60 odst. 1 s. ř. s., podle něhož má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil, proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Žalobce měl ve věci úspěch, právo na náhradu nákladů řízení mu proto náleží. Náhrada těchto nákladů je tvořena zaplaceným soudním poplatkem za žalobu ve výši 3 000 Kč a dále náklady právního zastoupení žalobce Mgr. Janem Boučkem, advokátem. Mimosmluvní odměna v daném případě činí dva úkony právní služby po 3 100 Kč (převzetí a příprava zastoupení, účast u jednání soudu) podle ustanovení § 6, § 7, § 9 a § 11 odst. 1 advokátního tarifu a dvakrát režijní paušál po 300 Kč za náhradu hotových výdajů podle ustanovení § 13 odst. 3 advokátního tarifu. Součástí odměny zástupce žalobce je částka 1428 Kč odpovídající 21% dani z přidané hodnoty, když zástupce žalobce soudu osvědčil, že je plátcem této daně. Celková výše přiznaných nákladů řízení tak činí 11 228 Kč, jejichž povinnost k náhradě soud přiznal proti žalovanému k rukám zástupce žalobce ve třicetidenní lhůtě k plnění.

Poučení

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Praze dne 22. února 2018

JUDr. Hana V e b e r o v á ,
předsedkyně senátu